

РЕШЕНИЕ

№ 4699

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розали Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3900** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма] със седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения представител адв.Ж. Н., срещу решение от 07.03.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 3825/2019 г. от Софийски районен съд, 14-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № К-040242/08.11.2018 г. на главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на касатора на основание чл.212 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ за нарушение по чл.72 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 лв.

С касационната жалба се твърди неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила, необоснованост и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се отмяната му и произнасяне по съществото на спора, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Комисията за защита на потребителите в открито съдебно заседание чрез процесуалния представител юрк.А. оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да потвърди обжалвания съдебен акт, както и да му

присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление. За да постанови този резултат, е установил от фактическа страна, че при извършена на 14.06.2018 г. проверка от контролни органи на КЗП на обект на дружеството-жалбоподател - магазин за бебешки стоки, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] в присъствието на управителя му било установено, че в инструкциите за употреба на артикул „слинг за носене на бебе с колан”, търговска марка „S. В.“, арт. номер 565, с цена 59,90 лева, било посочено, че продуктът е произведен в съответствие със стандарт БДС EN 13209-2:2005, който вече не бил действащ. Дружеството-жалбоподател не представило протоколи от изпитания по стандарт БДС EN 13209-2:2016 (EN 13209-2:2015) или съгласно указания за безопасност СД С./TR 16512:2015 за посочения артикул. С констативен протокол № К-0140218/14.06.2018 г. на основание чл.192, т.2 от ЗЗП от жалбоподателя са изисквани посочените документи за съответствие, които да бъдат представени на 19.06.2018 г. в КЗП. Представител на [фирма] обаче в КЗП на посочената дата не се явил. Изискуемите документи не били представени в нито един момент, поради което на дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № К-040242/04.09.2018 г. за нарушение на чл.72 вр. чл.71, ал.3, т.1 от ЗЗП. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното НП. С него на [фирма] на основание чл.212 от ЗЗП за нарушение по чл.72 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв.

При така установените факти от правна страна съдът е приел, че съставените АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, съобразно чл.233, ал.1 и ал.2 от ЗЗП и заповеди № 286/22.04.2015 г. и № 407 ЛС/22.04.2015 г. на председателя на КЗП. Спазен бил срокът по чл.34 от ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение бил съставен изцяло съгласно изискванията на чл.42 от ЗАНН. В НП не се установявали пороци от външна страна, а описаното в него нарушение кореспондирало изцяло с посоченото в АУАН.

За неоснователно съдът е приел възражението за ограничено право на защита на жалбоподателя, поради невъзможност същият да разбере точно какво нарушение се твърди, че е извършил. Според съда, словесното описание на констатираното в НП нарушение достатъчно ясно установявало неговите индивидуализиращи белези, като изрично била посочена кореспондиращата му правна квалификация по чл.72 от ЗЗП във връзка с изискванията по стандарт БДС EN 13209-2:2016 (EN 13209-2:2015) „Изделия за отглеждане на малки деца. Приспособления за носене на бебе. Изисквания за безопасност и методи на изпитване. Част: 2 Гъвкаво приспособление за носене на бебе“ или съгласно Указания за безопасност СД С./TR 16512:2015 (С./TR 16512:2015) „ Изделия за отглеждане на малки деца. Указания за безопасност на детски слингове“. Въпреки че нормата на чл.72 от ЗЗП била бланкетна, нарушението било конкретизирано от актосъставителя и административнонаказващия орган именно

чрез посочените в АУАН и НП изисквания и указания, към които те препращали. В АУАН и НП достатъчно подробно били описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението с коректно отразени място и време, начин на извършване на нарушението, начин на констатирането му, подробно и точно била описана правната му квалификация и санкционната норма. Съдът е приел, че в случая е неприложима нормата на чл.28 от ЗАНН, доколкото същият не се отличавал с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на същото нарушение, като е отчел обществената опасност на деянието, свързано с възможен риск за живота и здравето на бебета при неспазване на нормативно установените изисквания за безопасност.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.72 от ЗЗП производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги, предлагат стоки и услуги на потребителите след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. Цитираната разпоредба обвързва предлагането на стоки и услуги на потребителите с предварително извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. Както правилно е отбелязано и от въззивния съд, съдържанието на това задължение е общо формулирано, поради което възприемането на неизпълнението му като основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност предполага изследване на признаците от състава на нарушението и съпоставка между конкретните нормативни правила, възлагащи задължения на предлагачия стоката. В случая и в АУАН, и в НП ясно са посочени изискванията /стандартите/, на които предлаганата стока – „слинг за носене на бебе с колан” търговска марка „S. V.“, арт. номер 565, е следвало да отговаря /БДС EN 13209-2:2016 (EN 13209-2:2015) „Изделия за отглеждане на малки деца. Приспособления за носене на бебе. Изисквания за безопасност и методи на изпитване. Част: 2 Гъвкаво приспособление за носене на бебе“ или съгласно Указания за безопасност СД С./TR 16512:2015 (С./TR 16512:2015) „ Изделия за отглеждане на малки деца. Указания за безопасност на детски слингове“/, както и липсата на съответствие между този стандарт и представения от оспорващото дружеството стандарт БДС EN 13209-2:2005.

Задължението за търговеца е било преди да предложи за продажба процесната стока на потребителя да извърши дейност по оценяване и удостоверяване на съответствието ѝ с нормативно установените изисквания за безопасност. По делото няма спор, че жалбоподателят не е представил документи, удостоверяващи извършването на това задължение, както при проверката на място, така и в предоставения от актосъставителя срок, който при разпита в качеството му на свидетел е дал пред въззивния съд показания, че многократно е изисквала протоколи от изпитвания по стандарт БДС EN 13209-2:2016 (EN 13209-2:2015) или съгласно Указания за безопасност СД С./TR 16512:2015 за предлагания продукт. От представения пред районния съд протокол от изпитване № 7315679812967/03.12.2018 г., удостоверяващ съответствието му със СД С./TR 16512:2015, се установява, че пробите от процесния артикул са получени за тестване в изпитателния център на 27.08.2018 г., т.е. над два месеца след констатирането на нарушението. При това правилно съдът е приел, че извършването в един последващ момент на дължимите дейности по оценяване и удостоверяване на съответствието на артикула с нормативно установените изисквания за безопасност, не освобождава жалбоподателя от отговорност, доколкото нарушението е формално.

Санкционната норма на чл.212 от ЗЗП предвижда налагане на имуществена санкция на юридическите лица в размер от 5000 до 10 000 лв. за производител или доставчик на услуги, който предлага стоки и услуги на потребителите, без да е оценил и удостоверил съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност по чл.72 от ЗЗП. Санкцията е определена в зададения от закона минимален размер.

Правилно е и приетото от районния съд относно неприложимост на нормата на чл.28 от ЗАНН, доколкото случаят не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на същото нарушение, като е отчетена и обществената опасност на деянието, обусловена от възможния риск за живота и здравето на бебета при неспазване на нормативно установените изисквания за безопасност.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 и 4 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.03.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 3825/2019 г. от Софийски районен съд, 14-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 80 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/